

Why Isn't Hashem Answering My Tefillos?

1. R' Shimshon Pincus (She'arim B'Tefillah p. 137)

ובאמת כאשר מבקש אדם מהקב"ה על ענין מסויים, עצם מעשה הבקשה היא התכלית המבוקשת יותר מעצם השגת בקשתו. וכמו שפירש המלבי"ם על הפסוק (תהלים ס"ג) כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך. היינו שהחסד של - שפתי ישבחונך - הוא טוב יותר מחסד החיים עצמם, עיי"ש.

משל לחולה שהלך לחפש מזור למחלתו אצל רופא אחד, והרופא ההוא מלבד מה שהיה רופא מומחה היה גם אדם נעים הליכות, ועיי שביקר אצלו בענין מחלתו התיידד עמו במשך הזמן ונהיה עמו חבר נאמן וידיד נפש, ונמצא שאגב ענין רפואת המחלה מצא ידיד ורע. והנה כאשר נשאל את החולה, מה רווח מצאת במה שהלכת לרופא פלוני, יענה שמצא שתי טובות, ראשית שמצא מזור למחלתו, ושנית שמצא ידיד חדש, ואם נשאל איזו טובה חשובה יותר, ודאי יענה שהטובה העיקרית היא מה שנתרפא, והשנית לה מה שמצא ידיד. אבל אצל הקב"ה אינו כן, הגם כשאנו מתפללים אנו מרויחים גם כן שתי טובות אלו, המענה לתפילה לחיים ולשלום, ועצם זה שזוכה לקרבת השי"ת ומאור פניו. אבל כאשר נשאל איזו משניהן יקרה יותר, על זה כתיב - כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך, היינו דזה שנתקרב לאור פני השכינה זה יותר טוב מהשגת החיים שהשיג עיי תפילתו. וכמשל קדמונים (בספר בן המלך והניזיר), הלך שאול לחפש

2. Devarim Rabbah (V'zos Haberacha 11:10)

ממקומו שאין לפניו משוא פנים לא לקמן ולא לגדול. ומנין שהתפלל משה באותו הפרק (כה) חמש מאות וחמשה עשר פעמים שנאמר (דברים ג) ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר ואתחנן בנימטריא הכי הוי באותה שעה אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע גלוי וידוע

3. Rashi (Breishis 25:21)

יד	בראשית כה תולדות	אונקלוס
הָאֲרָמִי לֹא לְאִשָּׁה: כֹּא וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה	אַרְמָאָה לֵהּ לְאִתָּהּ:	
לְנִכְחַ אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לֹא יְהוָה	כֹּא וַיִּצְלִי יִצְחָק קָדָם יי	
	לְקַבֵּל אֶתְתָּה אֲרִי עֲקָרָא	
	הִיא וְקַבֵּל צְלוֹתָהּ יי	
ביאור רש"י	רש"י	
יח 'עתר' הוא לשון ריבוי והפצרה כמש"כ רבינו להלן ופצור' (כא) ויעתר. הרבה והפציר בתפלה" (נח"א ב"ר סג ה):		

4. **Mabit (Beis Elokim, Sha'ar HaTefillah Perek 2)**

ובזה יתורץ דבר קשה בענין התפלה, שנראה דבר בלתי הגון ונאה לשאול שאלה אחת כמה פעמים, כי לפני מלך בשר ודם אם ישאלו ממנו דבר א' פעמים או שלש, יחרה לו על השואל, כי אם היה רוצה המלך להשלים לו שאלתו בפעם הראשונה או השניה היה משלים חפצו, ואם כן ההפצר הוא דבר מותר ומזיק להשאלה, ואנחנו מתפללים לאל בכל יום ערב ובקר וצהרים תפלה א', י"ח ברכות שתקנו, וגם כי אין אנחנו נענים ברובם, אין אנו נמנעים מלאומרם בכל יום.

תכלית
התפלה היא
- התפלה
עצמה

אלא שכוונת התפלה היא להכיר ולהורות כי אין בעולם למי שראוי להתפלל כי אם לאל ית', שהוא אדון לכל העולם ושנחנו חסרים מכמה דברים המוזכרים בתפלה, ואנו זוכרים אותם לפניו, כדי שנכיר שאין מי שיכול לספק צרכינו ולהצילנו מכל צרותינו כי אם האל ית' ועליו אנו משליכים ייבנו, ואנחנו יוצאים ידי חובותינו בהתפלל על הכוונה הזאת, וה' הטוב בעיניו יעשה, אם לקבל תפלתנו אם היא הגונה אם לאו. מה

5. **R' Hershel Schachter (MiPinei HaRav p. 40)**

ט] "ותקבל ברחמים וברצון את תפילתנו". וביאר רבנו בלשון זו, דהרבה פעמים האדם מתפלל בחוזק בעד איזה ענין, ואיננו מבין מדבר זה יהיה לרעה בעדו, ולזה אנו מסיימים לאחר כל בקשותינו, שהקב"ה רק יקבל אותן התפילות שהוא ית' יודע שהן לטובתנו, ואותן הבקשות שהן לרעתנו, לא יקבל. והוסיף ואמר שהרבה הרבה התפלל שלא יצטרך לבוא לאמריקה ושיוכל להשאר באירופה, וד' הטוב לא קיבל תפילותיו אלו, כי אילו היה נשאר חלילה באירופה, היה נופל בסכנת הנאצים.

6. **Beshalach (14:15)**

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ:

7. **Ksav Sofer (Naso 6:23)**

בספרים שא' החפלה שם' יתן לו וזה שיוכל לטוב לו, ואמרתי צוק"א צבוכה מוסכה אצות, אל תעש חפלהך קצב אלל רחמים וחמנוים וכו' שלא תצקס מואת ה' דבר קצוב שיתן לך כחוצב דבר וחצויו וקוצב לו וזה יתן לו, אולי ה' יודע שהוא לרע לך וקוסם חוגם ל"ל לכן אל תעש חפלהך קצב שיוחן דבר זה צדאי אלל אס ה' יודע כי הוא לטוב לך רק שאיכו ראו' לך לסי ונעשיך ימכך ויתן לך, וסייכו אלל רחמים וחמנוים לפני חוקים וקל להצין:

8. **Vayeira (18:17-18)**

וַיְהִי־הָאֵם אֲמַר הַמַּכְסָּה אֲנִי מְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה: יְיָ וְאַבְרָהָם הֵיוּ יְהִיָּה לְגֹי גְדוֹל
וְעֲצוּם וְנִבְרָכֵיבוֹ כֹּל גְּוֵי הָאָרֶץ: יֵט כִּי

9. **Dubna Magid (Ohel Yaakov Lech Lecha 12:20)**

ומעתה נבוא אל ביאור מאמר ה' יתברך
שזכרנו ואברהם היו יהיה לגוי
גדול כו'. ואשא משלי ועל ידו יומתק כל
הענין בעז"ה, ב' סוחרים היו נוסעים בדרך
על אודות מסחרם אחד היה צעיר ורך
בשנים והשני שיבה זרקה בו, בא בימים,
ויהי בכואם לעיר גדולה ראו חנויות
מוכרות בגדים לרוב אמר הזקן מה מאוד
כלתה נפשי לקנות לבני בן זקונים איזה
בגד נאה ומשובח, אבל יראתי פן לא
יודמן כמדו, אמר השני אני אקח ב' וג'

מהם, אמר לו הזקן מה תעשה אם לא
יהיו מוכשרים לבניך, אמר לו אתה לאשר
אין לך כי אם הבן זקונים הצדק אתך כי
משכת ירך מלקנות כי אם לא יהיה כמדו
למי תלבישהו, לא כן אני כי חנני אלהים
בכמה ילדים, צעיר ורב, וגם צעיר אנכי
לימים ואם לא יוכשר לאחד יוכשר להשני
או להבנים אשר יולדו.

הנמשל כי כל אשר פעל יתברך את
אברהם אבינו עליו השלום
שמור לדורות הבאים אחריו (וכמו שיבוא

עוד אם ירצה ה') ועל כן ברצותו יתברך
לשפוך על סדום סוללה אמר המכסה אני
מאברהם כו', והרצון לגלות על אזני
אברהם עבור יתפלל עליהם וכדברינו
למעלה. והגם כי ידע ה' כי אין מקום
לתפלתו עליהם וכנזכר לעיל, עם כל זה
לא היתה חס ושלום לריק ולא שבה ריקם,
כי ארשת שפתיו לא מנע ה' ופעולתו
תעמוד לדורות, וזהו שסיים ואמר ואברהם
היו יהיה לגוי גדול, כלומר הלא יוליד
רבות, על כן גם אם עתה אין תועלת
בתפלתו, תועיל לדורות הבאים. ולדעתנו

10. **Tehillim 56:9**

נְדִי סִפְרָתָה אֶתָּה שִׁימָה דְּמַעְתִּי בְּנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתְךָ:

11. R' Shimshon Pincus (She'arim B'Tefillah p. 144)

והנה קורה לאדם, שאחד מבני משפחתו האהובים נפגע באיזו תאונה וחייב בסכנה ר"ל, והוא אינו יודע מזה כלל, ואם היה נודע לו היה קורע שמים בצעקות והופך עולמות בתפילה, אבל כיוון שאינו יודע - אינו מתפלל ואינו מבקש עליו, ואוי, כמה צריך ברגע נורא זה לצעקות ותפילות להצלת הנפש אבל אינו יודע על צרתו לעשות כן, מה עושה הקב"ה, מוציא מנוח הדמעות אשר אצלו, תפילה אחת ותחנון אחד שנאמר לפני שנה או שנתיים ולא נענו בשעתם, ועכשיו הם מתעוררים ומצילים. ולואי ונבין זאת - עד כמה חשוב להרבות בתפילה, שיהיה האוצר מלא תמיד לעת צורך.

12. R' Asher Weiss (Minchas Asher, Sichos on Parshas Va'eschanan)

ראה נא דבר פלא. הנה תולדות ימי עולם הלא הם ששת אלפים שנה וכמו שאמרו (ר"ה ל"א ע"א, עבו"ז ט' ע"א, סנהדרין צ"ז ע"א) אמנם במדרש אותיות דרבי עקיבא (בתי מדרשות ח"ב עמוד שנ"ו וכ"ה ביוצר לשבת שלפני שבועות) איתא דקדוק החשבון ששת אלפים וצ"ג שנים. והנה משה רבינו התפלל תקט"ו תפלות לפני מותו שהיה בשנת שני אלפים תפ"ח שנה מבריאת עולם (כמבואר בסדר עולם לר"י בן חלפתא) ואם נוריד ב"א תפ"ח מששת אלפים צ"ג שנה נמצא שלשת אלפים שש מאות וחמש שנים שהם בדקדוק תקט"ו שמיטין, ונראין הדברים שהקב"ה נטל את תפילותיו הטהורות של אב הנביאים, ובמקום להענות לבקשתו ליכנס לארץ ישראל, האציל הקב"ה תפילות אלה לכנסת ישראל להבטיח כי לא תשכח מפי זרעו ובני ישראל יגיעו בשלום שלמים בתורתם ובאמונתם לקץ הימין.